

**BOUWEN
AAN
BELEID**

2022 - 2026

Inleiding

In 2020 en 2021 had Nederland te kampen met de coronacrisis. Om de verspreiding van het virus zoveel mogelijk te beperken was er sinds maart 2020 – met een korte tijd van versoepelingen in de zomer van 2020 – een lockdown van kracht. Sinds mei 2021 werden gaandeweg meer versoepelingen afgekondigd. De periode van lockdown betekende voor Mensenkinderen dat er niet naar de veldlanden gereisd kon worden en dat het personeel zoveel mogelijk thuis werkte. Vergaderingen van zowel het personeel alsook van het bestuur vonden ruim een jaar lang digitaal plaats. Dankzij internet kon – Godzijdank - al het werk toch ‘gewoon’ doorgaan.

Zo werd tijdens een gezamenlijke digitale vergadering van bestuur en personeel op 3 februari 2021 de wens geuit om met elkaar te spreken over het beleid van Mensenkinderen. Om dit gesprek in goede banen te leiden is ervoor gekozen dat zowel het bestuur alsook het personeel afzonderlijk over 7 beleidsvragen zou vergaderen. Aldus geschiedde.

Het bestuur heeft twee vergaderingen gewijd aan het beleid, te weten op 28 april 2021 en op 12 mei 2021. Ook het personeel ging met elkaar in gesprek over het beleid en wel op 30 maart 2021 en 22 april 2021. De uitkomsten werden gebundeld en besproken tijdens een gezamenlijke bijeenkomst van bestuur en personeel op 18 mei 2021 in Garderen. Een gedenkwaardige dag, want het was ruim een jaar geleden dat we face to face hadden vergaderd. Alle beleids- en aandachtspunten werden nog eens grondig besproken en de besluiten werden genotuleerd.

Het beleidsdocument dat nu voor u ligt is de uitwerking van de besprekingen en de genomen besluiten. Deze uitwerking zal besproken worden op de gezamenlijke vergadering van bestuur en personeel op 12 oktober 2021. De uitkomsten daarvan zullen leiden tot formulering van beleidslijnen voor de komende 5 jaren (2022-2026).

1. Christelijke identiteit

Mensenkinderen is een christelijke organisatie. De vraag is of de christelijke identiteit en de christelijke doelstelling voldoende uit de verf komt in de organisatie, de fondsenwerving en in de hulpverlening?

Vastgesteld wordt dat de christelijke identiteit van Mensenkinderen tot uiting komt in: de vergaderingen (beginnen met overdenking en gebed); de wijze waarop we met elkaar omgaan; we zoeken op verschillende momenten het aangezicht van God; in onze publicaties dragen we onze missie uit; in verschillende projecten is er duidelijk een link met missie/evangelisatie; we werken zoveel mogelijk samen met christelijke organisaties en we trachten ons geloof uit te dragen.

Daarnaast is bij het aangaan van een samenwerking met een (nieuwe) partnerorganisatie de christelijke identiteit voor ons van wezenlijk belang.

Contact zoeken met (lokale) Apostolische en Orthodoxe Kerken

Armenië en Moldavië worden algemeen beschouwd als christelijke naties. De overgrote meerderheid van de inwoners van Armenië behoort tot de Armeens Apostolische Kerk (94,7 %) en het overgrote deel van de mensen in Moldavië rekent zich tot de Oosters Orthodoxe Kerk (98 %). In beide landen werkt Mensenkinderen samen met Protestantse organisaties en kerken (Evangelische kerken, Pinksterkerken en Baptistenkerken). Echter omdat deze denominaties een minderheid vormen in beide landen, zijn we van mening dat – waar mogelijk – het goed zou zijn om ook contacten te leggen met de respectievelijk (lokale) Armeens Apostolische Kerk en de (lokale) Orthodoxe Kerk en te onderzoeken of er mogelijkheden tot samenwerking zijn.

We beseffen dat er op lokaal niveau soms zelfs sprake is van (grote) vijandigheid van de kant van de (vertegenwoordigers van de) Orthodoxe Kerk of Apostolische Kerk. Het gevolg is dat er al te gemakkelijk negatief geoordeeld wordt over álle plaatselijke Orthodoxe en Apostolische Kerken: “Deze kerken houden zich alleen bezig met de vorm en niet of nauwelijks met de inhoud; ze betonen weinig daden van barmhartigheid; er is in deze kerken nauwelijks of geen sprake van persoonlijk geloof en/of een persoonlijke relatie met God.”

Dergelijke negatieve algemene (voor)oordelen doen deze kerken tekort. Immers, tijdens ons werk in deze landen ontmoeten we Orthodoxe christenen met een oprecht en diep geloof. Bovendien zien we – o.a. in de Armeens Orthodoxe Kerk te Almelo – dat de Orthodoxe Kerken een enorme eerbied voor de grootheid en heiligheid van God en Jezus Christus hebben. Er zijn daarom voldoende aanknopingspunten om te kunnen stellen dat Orthodoxe en Apostolische christenen in Armenië en Moldavië onze broeders en zusters zijn. Daarom acht Mensenkinderen het van belang om, waar mogelijk, het contact met deze kerken te zoeken en eventueel samen te werken bij het bieden van hulp.

Er is m.b.t. dit onderwerp wel een onderscheid tussen Armenië en Moldavië. In Armenië zien we voorbeelden dat het contact met Apostolische Kerken (lokaal) wel op gang kan komen. Zo werkt Little Bridge m.b.t. zomerkampen in sommige gevallen samen met Apostolische priesters en daarbij wordt gebruik gemaakt van materialen van de Evangelische Kerk. En in het bestuur van Little Bridge zit een priester van de Apostolische Kerk. Dus samenwerking is mogelijk, zij het mondjesmaat.

In Moldavië daarentegen is vanuit de Orthodoxe Kerk t.a.v. de Evangelische Kerken veel meer vijandschap en wantrouwen dan in Armenië.

Omdat onze partnerorganisaties – een enkele uitzondering daar gelaten - niet uit eigen beweging het contact met de Orthodoxe of Apostolische Kerken zullen zoeken, zullen wij dit punt aankaarten bij onze partnerorganisaties. Wij achten het van belang dat de partnerorganisaties beseffen dat Mensenkinderen het belangrijk vindt dat, waar mogelijk, contact met de Orthodoxe c.q. Apostolische

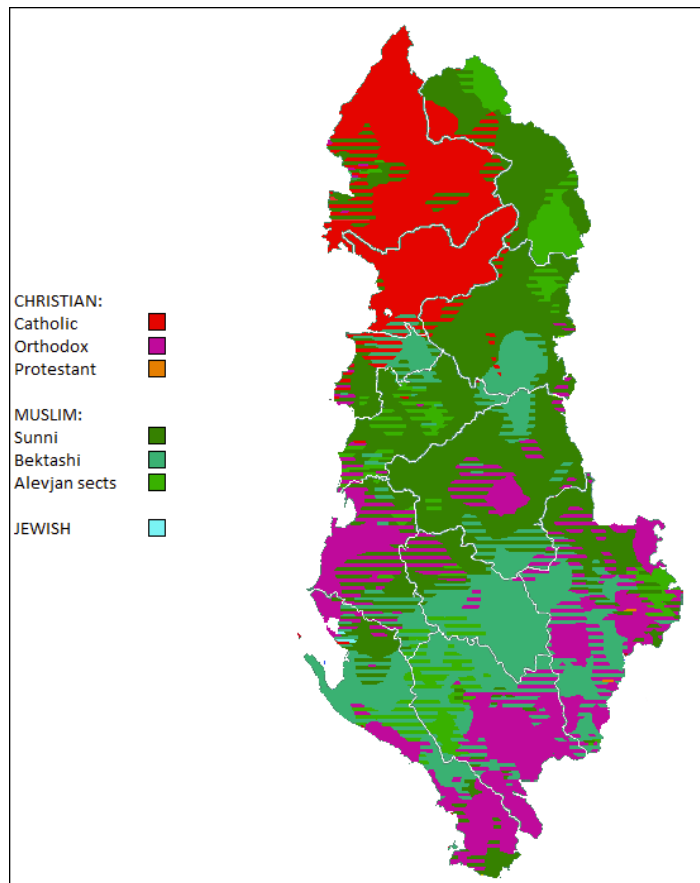
Kerken gezocht wordt en waar mogelijk zelfs samengewerkt wordt. Mensenkinderen weet ook dat er (grote) verschillen zijn tussen de verschillende orthodoxe/apostolische priesters – de een is veel meer bereid tot samenwerking dan de ander. Veel priesters beschouwen het evangelisatiewerk van Protestantse/Evangelische organisaties en/of Kerken als concurrerend t.a.v. de eigen kerk. Door het contact te zoeken kan uitgelegd worden dat er meer is dat ons bindt dan dat ons scheidt.

Mensenkinderen zal alle partnerorganisaties in Armenië en Moldavië vragen of zij mogelijkheden zien om samen te werken met Orthodoxe dan wel Apostolische Kerken.

Bijzondere situatie in Albanië

De religieuze situatie in Albanië is geheel anders dan in Armenië en Moldavië. Albanië kent meerdere religies. De kaart hiernaast geeft een goed beeld van de verspreiding c.q. versnippering van de verschillende religies over het land.

Bovendien kenmerkte Albanië zich decennialang door een vreedzaam samenleven van moslims en christenen. Het was niet ongewoon dat een moslim huwde met iemand van rooms-katholieke huize. Wat een belangrijke rol hierbij heeft gespeeld is dat Albanië van 1967 tot de val van het communisme in 1989 een atheïstische staat was. Elke vorm van godsdienst was verboden. Gevolg was dat de generatie die geboren was tijdens het atheïstisch regime geen of nauwelijks binding had met de religie van de voorouders. Hoewel veel Albanezen na 1989 zich moslim dan wel christen noemden had dat vooral te maken met de religie van de voorouders en niet zozeer met de eigen overtuiging. De islam was tot voor enkele jaren zeer liberaal. De laatste jaren is er echter een toenemende invloed vanuit o.a. Saoedi Arabië en Turkije. Vanuit deze landen wordt de verkondiging en verspreiding van de 'ware' (strengere) islam erg gestimuleerd. In het straatbeeld wordt dit zichtbaar door een toenemend aantal vrouwen die zich kleden in een nikab.

De islam was tot voor enkele jaren zeer liberaal. De laatste jaren is er echter een toenemende invloed vanuit o.a. Saoedi Arabië en Turkije. Vanuit deze landen wordt de verkondiging en verspreiding van de 'ware' (strengere) islam erg gestimuleerd. In het straatbeeld wordt dit zichtbaar door een toenemend aantal vrouwen die zich kleden in een nikab.

Wat het christendom betreft vormen de rooms katholieken veruit de grootste groep. Daarnaast zijn er talloze evangelische-, pinkster-, charismatische en baptistenkerken. Het merendeel is aangesloten bij de koepelorganisatie VUSH. De VUSH wordt sinds ca. 10 jaar beschouwd als een officiële religie. Jehova's Getuigen daarentegen worden als sekte aangemerkt.

Omdat er in Albanië sprake is van religieuze versnippering – veelheid van religies maar ook veelheid van protestantse/evangelische kerken die veelal zelfstandig opereren - kan over het algemeen op lokaal niveau goed samengewerkt worden, maar is het zoeken naar samenwerking op nationaal niveau een lastige zaak.

Is het voor Mensenkinderen een voorwaarde dat alle partners in de veldlanden christelijk zijn?

In principe werkt Mensenkinderen samen met christelijke organisaties – dat stellen onze donateurs ook op prijs. Voordeel is dat we dezelfde taal spreken; we kunnen elkaar aanspreken op Bijbelse normen en waarden, en het biedt de mogelijkheid dat we het evangelie kunnen communiceren, zoals ook is vastgesteld in de doelstelling van Mensenkinderen.

Op dit moment is er één partnerorganisatie die niet uitgesproken christelijk is te weten Little Star Foundation in Armenië. Echter nagenoeg iedere Armeen in Armenië beschouwt zichzelf als christen. Armeen en christen-zijn is bijna synoniem. Dit geldt ook voor de directeur van Little Star Foundation. Zij onderschrijft de christelijke uitgangspunten van Mensenkinderen en is bereid om met lokale kerken projecten uit te voeren (en doet dat ook).

Daarom stellen we vast dat Mensenkinderen *in principe* samenwerkt met christelijke organisaties. Wanneer een organisatie zich niet expliciet christelijk noemt, maar wel bereid is om samen te werken met lokale kerken en de uitgangspunten van Mensenkinderen onderschrijft is samenwerking ook mogelijk.

2. Bewustwording

Eén van de doelstellingen van Mensenkinderen is bewustwording: “Het geven van voorlichting aan groepen en individuen en deze motiveren zodat deze betrokken raken bij het helpen en dienen van de naaste in nood.”. De vraag is of dit onderdeel voldoende uit de verf?

De relatie tussen bewustwording en fondsenwerving

Bewustwording en fondsenwerving liggen in elkaars verlengde en hangen dus nauw met elkaar samen. Immers een donateur gaat pas over tot doneren wanneer hij/zij geraakt is door de nood van de naaste. Daarom is het lastig om duidelijk af te bakenen wat valt onder bewustwording en wat valt onder fondsenwerving. Het is belangrijk telkens te beseffen dat fondsenwerving niet zonder bewustwording kan. Maar beide aspecten moeten wel met elkaar in balans zijn.

Bewustwording neemt in het werk van Mensenkinderen zeker een belangrijke plaats in. We kunnen hierbij denken aan informatie die gegeven wordt via het magazine, de nieuwsbrief, de mailingacties, de website, het jaarverslag, Facebook en Instagram. Ook wanneer werknemers van Mensenkinderen voorgaan in kerkdiensten wordt er verteld over de situatie van onze medemensen in de veldlanden. Bezoeken van (buitendienst)medewerkers en bestuursleden aan donateurs, diaconieën, scholen, fondsen etc. hebben veelal ook een informerend karakter.

De naamsbekendheid van Mensenkinderen en de bekendheid met het werk van Mensenkinderen is nog steeds beperkt, maar neemt wel toe, o.a. dankzij de items op Grootnieuws Radio en Family7. Zelf extra adverteren is vrij kostbaar en hiervan hebben we geen grote verwachtingen.

Ondanks dat er al veel gebeurt op het gebied van bewustwording, is het goed te blijven zoeken naar nieuwe wegen om de mensen in Nederland voor te lichten over de situatie in onze veldlanden. In dit kader worden verschillende ideeën geopperd:

- Mensen die meegaan met een werkvakantie van Mensenkinderen, worden langdurige ambassadeurs.
- We willen niet alleen (naams)bekendheid maar vooral ook persoonlijke betrokkenheid – dat kan gestimuleerd worden door bijv. het voorgaan in erediensten.

- We kunnen op zoek gaan naar vrijwilligers die het werk van Mensenkinderen willen promoten bij een bepaalde doelgroep (bijv. scholen)
- Het is wijs om drie aansprekende projecten te kiezen en daar speciale aandacht voor te vragen. Het agroproject in Hartagyugh is bijvoorbeeld een prachtig project om breed uit te rollen.
- In 2020 hebben we samengewerkt met Gor Khachikyan. We zijn van mening dat hij voor Mensenkinderen een goede ambassadeur zou zijn.
- Sponsoracties kunnen ook zorgen voor brede aandacht en het vergroten van de naamsbekendheid en bekendheid met de situatie in de veldlanden. Dergelijke sponsoracties zorgen voor grote betrokkenheid en commitment van de deelnemers.
- Voorgesteld wordt om vaker filmpjes en of powerpoints over onze acties naar kerken te sturen.

Gaan we, na het vertrek van de relatiemanager fondsenwerving en bewustwording (buitendienstmedewerker) die Zuid Nederland voor zijn rekening nam, op zoek naar een nieuwe buitendienstmedewerker?

Mensenkinderen erkent de toegevoegde waarde van de buitendienstmedewerker m.b.t. bewustwording en fondsenwerving. Nu begin 2021 één van de twee buitendienstmedewerkers is weggefallen zijn we van mening dat deze vacature weer opgevuld dient te worden. Daarbij spelen de volgende overwegingen een rol:

- Het maakt Mensenkinderen kwetsbaar als er maar één buitendienstmedewerker is.
- Nederland is te groot om door één buitendienstmedewerker 'bediend' te worden.
- De huidige buitendienstmedewerker is 62 jaar; langzamerhand komt zijn pensioenleeftijd in zicht. Bovendien woont en werkt hij in Noord Nederland en hij heeft geen tijd meer voor acquisitie, laat staan om ook nog Zuid Nederland goed te kunnen bedienen.
- Met één buitendienstmedewerker zijn we te kwetsbaar.
- De werkzaamheden bestaan niet alleen uit fondsenwerving. Veel tijd wordt in beslag genomen door relatieonderhoud, het geven van voorlichting en het mensen bewust maken van de nood in onze veldlanden.

De nieuw te werven buitendienstmedewerker moet in ieder geval in de regio (Zuid Nederland) woonachtig zijn. En hij/zij moet bereid zijn om in diensten voor te gaan dan wel te spreken. Bekendheid met de kerkelijke kaart van Nederland achten wij ook van groot belang. De functie is niet alleen commercieel; het gaat niet alleen om verkopen van projecten, maar ook om het opbouwen van relaties met mensen die je iets gunnen. Mensen willen geven op een manier dat hen dat een vertrouwd gevoel geeft. Dat heeft te maken met een betrouwbare organisatie en een betrouwbaar persoon met een grote gunfactor. Mensenkinderen heeft voldoende financiën voor een fulltimer, maar wanneer iemand de wens te kennen geeft dat hij/zij parttime wil werken kan dat ook.

Het traject tot invulling van de vacature zal in de loop van 2021 in gang gezet worden en we hopen begin 2022 een nieuwe collega te kunnen begroeten.

3. Verhouding noodhulp versus structurele hulp

Uit de projectanalyse 2020 blijkt dat bijna de helft (49%) van de gelden voor hulpverlening naar noodhulp en basiszorg gaat.¹ Zijn we hier tevreden over of willen we ons toch meer richten op structurele hulp?

Mensenkinderen heeft zich o.a. ten doel gesteld “...het in woord en daad uitdragen van het evangelie van Jezus Christus door het verlenen van directe materiële en immateriële hulp...” Een belangrijk onderdeel van deze hulp is de noodhulp. Mensenkinderen heeft jaarlijks minimaal twee mailingen (voedselpakketten in oktober en brandhout in december) waarmee donaties worden gevraagd in het kader van noodhulp; deze mailingen leveren samen aanzienlijke opbrengsten op. De vraag is echter of de verhouding tussen het financieren van projecten m.b.t. noodhulp (voedselpakketten en brandhout) en het financieren van projecten waarin andere vormen van hulp wordt geboden naar ons idee voldoende in balans is. Immers, we zijn van mening dat het geven van een hengel en mensen leren vissen op de lange duur veel effectiever en beter is dan alleen maar vis geven.

Mensenkinderen wil niet voorbijgaan aan de acute noodsituaties van medemensen en die snel hulp nodig hebben. Maar het streven is om, waar mogelijk, mensen zoveel mogelijk te helpen richting zelfredzaamheid.

Dorp voor dorp

Een goed voorbeeld van het bevorderen van zelfredzaamheid is het agro project in Hartagyugh. Doel van dit project is dat na 5 jaar minimaal de helft van de arme gezinnen (123) van Hartagyugh zodanig geholpen zijn dat ze zelf in hun onderhoud kunnen voorzien. Met de lessen die we leren uit dit project willen we komen tot een projectaanpak die we in meerdere dorpen kunnen uitrollen onder de titel ‘Dorp voor dorp’. Het plan ‘Dorp voor dorp’ hoeft andere kleine projecten in andere plaatsen niet uit te sluiten, maar hiermee hebben we wel een zekere focus op enkele specifieke dorpen om daar het verschil te maken.

Doelstellingen voor de dorp-voor-dorp-aanpak zijn:

- De mensen meer zelfredzaam laten worden
- Kansen benutten voor het opstarten van evangelisatie i.s.m. met lokale pastors.
- Samenhang in het project brengen. Bij het zorgen voor irrigatiemogelijkheden meteen ook een landbouwproject opstarten.
- De projecten moeten SMART gemaakt worden.

Het plan is om de verschillende partnerorganisaties opdracht te geven om enkele dorpen in kaart te brengen en daarbij aan te geven wat elk dorp nodig heeft en daar deelprojecten van te maken.

¹ Bij het percentage projecten dat Mensenkinderen gefinancierd heeft in het kader van Noodhulp en Basiszorg (49% in 2020) dienen twee zaken opgemerkt te worden:

a) Het jaar 2020 is niet exemplarisch. T.g.v. Covid-19 heeft Mensenkinderen o.a. een speciale SOS-actie gehouden om mensen in de veldlanden die door Covid-19 direct geraakt werden en in armoede terecht kwamen te ondersteunen met een groot voedselpakket. Daarnaast heeft Mensenkinderen veel hulp geboden aan mensen die door de oorlog in Artsakh in de problemen zijn gekomen (vluchtelingen, gewonden etc.).

b) Projecten die Mensenkinderen financiert worden ingedeeld in één van de volgende vijf hulpklassen: 1 Noodhulp en basiszorg; 2 Medische hulp; 3 Evangelisatie en kerksteun; 4 Onderwijs en welzijn kinderen; 5 Zorg voor specifieke doelgroepen. In sommige projecten in de eerste hulpklasse (Noodhulp en basiszorg) gaan meerdere zaken hand in hand. Bijvoorbeeld voedselpakketten worden door vrijwilligers van kerken uitgedeeld met als gevolg dat menig beneficiant op die wijze in contact komt met de kerk en het evangelie.

Monitoring

In het algemeen geldt dat het van groot belang is om (grote) projecten enkele jaren te blijven volgen. Op deze wijze kunnen we onze (major) donors niet alleen een eindverslag maar na een of meerdere jaren ook een vervolgverslag aanbieden.

4. Focus op groei?

Focus: Mensenkinderen zich op jaarlijkse groei van het aantal donateurs en daarmee samenhangend op groei van inkomsten, of heeft Mensenkinderen in dit opzicht een andere focus?

Zowel bestuur als personeel is van mening dat de focus niet moet liggen op jaarlijkse groei van donateurs en inkomsten. Mensenkinderen gaat voor organische groei. Tot op heden heeft Mensenkinderen niet expliciet groei gezocht; we hebben telkens gedaan wat in ons vermogen lag en dat wierp jaar op jaar z'n vruchten af. We ervaren dat als zegen. We gaan niet alles op alles zetten om te groeien want dan zouden we de zegen wel eens kunnen verspelen, zo is de gedachte.

We groeien op een natuurlijke wijze en we blijven vasthouden aan onze identiteit en onze USP's (Unic Selling Points). Groei is geweldig, maar we beseffen ook dat er een of meerdere jaren kunnen komen dat Mensenkinderen minder inkomsten ontvangt; dan moeten we daar niet van schrikken, want we worden al jarenlang op geweldige wijze gezegend. Alle inkomsten, groot of klein, zien we als zegen van God.

Bovenstaande ontslaat ons er natuurlijk niet van om de beschikbare middelen, tijd en mensen zo effectief en efficiënt mogelijk in te zetten.

5. Aantal veldlanden uitbreiden?

In 2018 is Mensenkinderen gestopt met hulpverlening in Bulgarije. Nu verleent Mensenkinderen hulp in drie veldlanden: Albanië, Armenië en Moldavië. De vraag is of we op zoek moeten gaan naar opnieuw een vierde veldland?

Eén van de overwegingen om een vierde veldland te zoeken is de volgende. Wanneer een veldland weg zou vallen (bijvoorbeeld door oorlogsdreiging, hetgeen m.b.t. Armenië niet ondenkbaar is) hebben we wellicht een probleem. Zou het daarom niet verstandig om er een vierde veldland bij te zoeken? Als mogelijke optie in Oost Europa wordt genoemd: Kosovo. Dit is een klein land waar veel armoede is en waar veel Albanezen wonen. Hulpverlening in Kosovo zou goed aansluiten bij onze bestaande hulpverlening in Albanië.

Uiteindelijk wordt besloten dat Mensenkinderen het vooralsnog houden bij de huidige drie veldlanden. We doen nu al heel veel en we hebben onze handen vol aan de huidige veldlanden. We gaan daarom niet op zoek naar partners in een vierde veldland, want dan maken we het voor onszelf complexer. We weten nu welke partners we hebben, we hebben een goede relatie met hen en dat geeft rust.

In dit kader zijn we wel van mening dat het wenselijk is om in Moldavië nog een extra partnerorganisatie te zoeken. Immers de hulpverlening die Mensenkinderen in dit land financiert wordt voor het overgrote deel uitgevoerd door Operatie Mobilisatie Moldavië. Spreiding van de hulpverlening in Moldavië door meerdere partners is wenselijk.

6. Direct Mail

Is het gewenst om meer te variëren qua onderwerpen m.b.t. mailingacties?

De mailingacties zijn gericht op noden die in de drie veldlanden veel voorkomen. Deze acties zijn over het algemeen qua inkomsten die ze opleveren redelijk tot zeer succesvol. Nieuwe, goede en aansprekende onderwerpen vinden is niet eenvoudig. Onze donateurs zijn gewend aan de onderwerpen die we nu voor het voetlicht brengen in onze mailingacties. Het is daarom niet verstandig om veel te variëren qua onderwerpen.

Sinds vorig jaar zijn we in de junimailing gaan werven voor een doelgroep die nauwelijks of te weinig onze aandacht kreeg te weten: gehandicapten. Dit was een goede keuze en dit zullen we zeker continueren.

We concluderen dat de mailingactie voor schoolspullen en schoenen in de maand augustus enigszins schuurt met de mailingactie voor winterjassen en schoenen in september. In beide acties wordt geld gevraagd voor schoenen. We besluiten daarom om m.i.v. 2021 in augustus alleen te focussen op schoolspullen en in september op winterkleding.

Op de achterzijde van het magazine kunnen we aandacht blijven vragen voor bijzondere projecten. Kleinschalig en aansprekend

7. Audits

Vinden we dat de huidige audits frequent genoeg uitgevoerd worden (jaarlijks vindt er in een van de drie veldlanden een audit plaats bij alle partnerorganisaties)? En zijn we van mening dat de audits en projectcontrole zoals die tot nu toe uitgevoerd worden voldoende van kwaliteit zijn?

Het uitvoeren van audits is niet gebaseerd op wantrouwen, maar op wederzijds vertrouwen. Vertrouwen vormt de basis van de samenwerking. De audit, het controleren van de boeken ter plaatse, is bedoeld is om de systematiek van de administratie van de partnerorganisatie te controleren, om helderheid te krijgen over eventuele onduidelijkheden, en tenslotte om eventuele aanbevelingen te doen voor de (financiële) rapportage in de toekomst.

De laatste jaren zijn de projectfinancieringen dermate gestegen, dat we van mening zijn dat de frequentie van de audits verhoogd zou moeten worden.

Het voorstel is om 1 audit per jaar in één van de veldlanden uit te voeren en in de andere twee landen een kleine audit door medewerkers van Mensenkinderen tijdens een regulier veldbezoek plus een extra controle vanuit het kantoor van Mensenkinderen. De financieel administrateur en de penningmeester van het bestuur zullen onderzoeken hoe een tussentijdse controle vanuit het kantoor er uit moet zien.